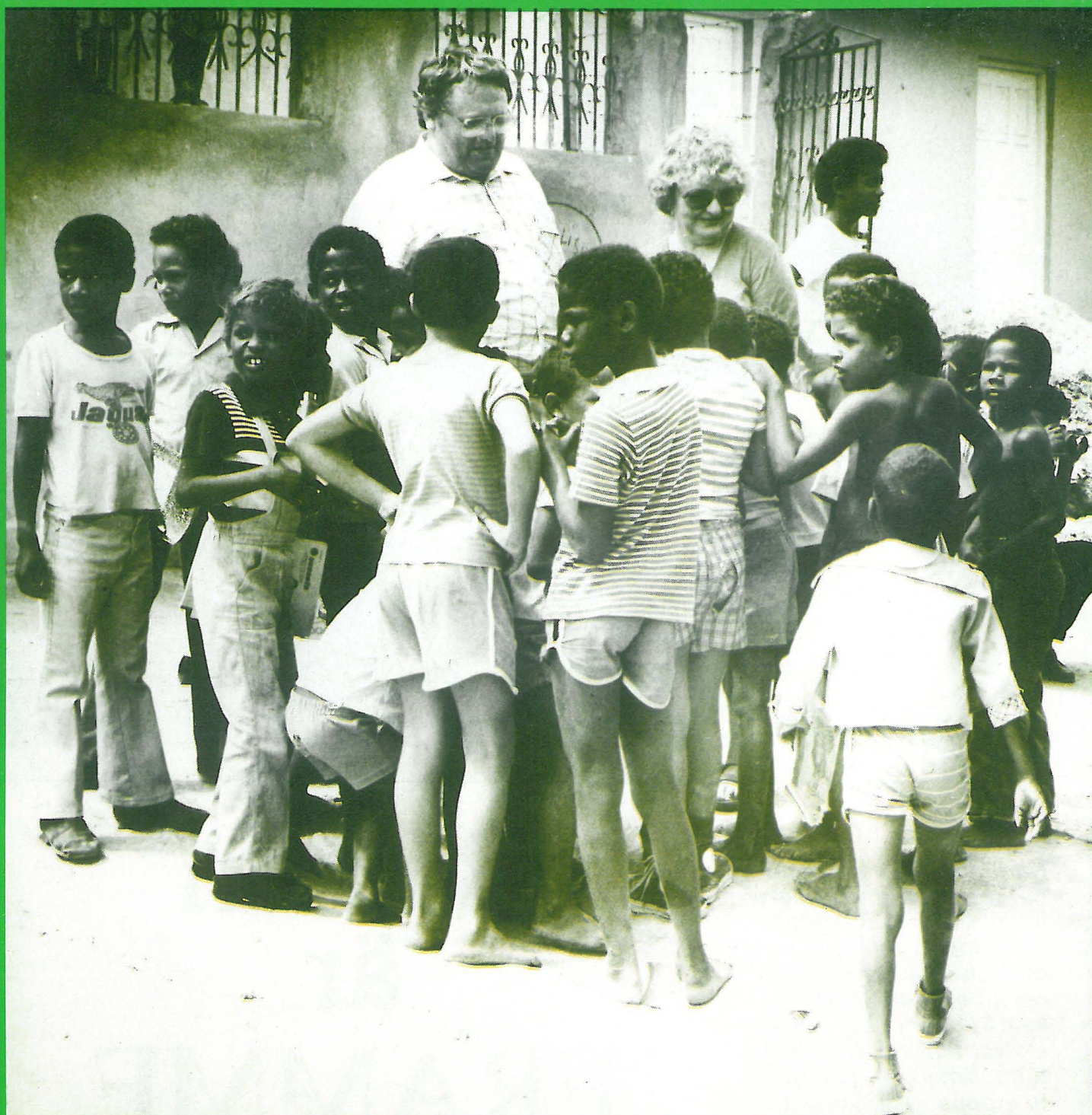

Midnattsropet

Nr 3 • 1983 • Årg 24 • Pris kr 5:50

Maranata-Du, vår Herre, kom!

Barnen i Santo Domingo!

**Nu har de kommit fram!
Barnen, som rörde upp så
många sinnen i Sverige
på grund av sin föreståen-
de resa utan sina föräld-
rar till ett latinameri-
kanskt u-land, har funnit
sig väl tillrätta. Myndighe-
terna försökte in i det sis-
ta stoppa resan, men ut-
an att lyckas.**

**Ulla Näsholm, som res-
te ut samtidigt, berättar
här om sina första drama-
tiska erfarenheter från
Dominikanska republiken.**

Barnen är FRAMME NU!

Text: Ulla Näsholm

□ Efter att ha varit i Dominikanska Republiken nästan fjorton dagar måste jag skriva en "rapport" från vad som händer här.

Det mest intressanta är att vi just öppnat en servering här och nu är första helgen över — verkligen spännande och jobbiga dagar.

Klockan 15.00 på lördag öppna serveringen. Det var under sista så det började bli lite stillsamt för att accelerera under den senare delen av dagen. Sista gästerna kom vid halv tolv på kvällen och ville ha med sig smörgåsar och 20 pannkakor! En timme innan öppnandet kom Carmen. Hon jobbar på en kristen radiostation och

hjälppte oss att få ut förhandsrek-lam om att vi skulle öppna. Varje gäst blev bjuden på pannkaka med sylt — ett mycket uppskattat före-tag.

Sonja har gjort stora skyltar och satt upp vid serveringen. På ena väggen står det LOS PEREGRINOS — Pilgrimerna, och ovanför själva serveringen står det COMUNIDAD MARANATA.

Stina och Viveca har skött inköpen för serveringen, handlat in mat, frukt etc. För oss som just kommit från Sverige verkade det lite ovant att se Stina åka och handla för serveringen! Det blev lite av arbetsbyte kan man säga. Men nog kunde man konstatera mer än en gång att en bil är nödvändig här och det hoppas vi på ganska snart.

Alla förberedelser har följts spämt av hela byn. Av och till har människor kommit in och undrat om vi verkligen skulle öppna på lördag. Och när vi väl öppnat fanns de på plats och provade och åt. När sedan Sonja kom in med "Flan" — en dominikansk specialitet bland de svenska kakor som vi mera ovana gjort fick hon applåder av gästerna.

Fredrik och Johan skalade frukt, rotfrukter och gräddade pannkakor så svetten lackade.

När de första gästerna kom var det Tony som tog emot. Det gick alldeles utmärkt utan att han kan så många spanska ord! Tony har verkligen fått många vänner under de dagar han varit här. Det första han gjorde när vi öppnat var att sätta på Christina Imsens kassett där hon sjunger på spanska. Den kom ut i *precis* rätt tid.

Senare satt vi utanför fiket och sjöng. Det är svårt att riktigt tolka hur det kändes. Men för att ge en inblick i hur folket här ser på oss kan bevisas av den omtanke grannarna visar.

□ Ägarinnan till kaféet sänkte t ex hyran när det stod klart att Stina och Sonja var intresserade att hyra kaféet. Sedan kom hon och tittade

till oss om dagarna. Hennes dotter stod sedan tillsammans med Digna — grannfrun där vi bodde förut — och förberedde söndagens middag. Redan första dagen kom det en middagsbeställning för nio personer. Det var kyrkfolket i närheten som ville äta här efter gudstjänsten.

Det finns ingen matservering här i närheten och ambitionen är att laga billig dominikansk mat.

Sedan tillkommer det där med skolan där vi hoppas att snart Stina skall bli rektor. Det är ju så att Maranata ska överta huvudmannansvaret för en skola med 380 elever. Och lika många står i kö och vill komma in. Bara uppehållstillståndet är klart är det att ta itu med uppgifterna också där. Och tänk om serveringen kunde vara med och finansiera en del av utgifterna för eleverna där. Det är många bitar det handlar om och det är tydligt att Gud har en speciell plan för oss här.

En annan ganska rolig sak hände också när vi just flyttat in i kaféet som också har stora bostadsutrymmen. Frun som bott här förut kom och hämtade mig och Sonja blev med som tolk. Vi hade ingen aning vad det handlade om och satt lite med andan i halsen och undrade vad det var frågan om.

Stor var lättnaden när vi kom fram och det befanns röra sig om en helt normal förlossning — nästan avslutad när vi kom fram.

Det där med hemförlossning som vi börjat lite med i Sverige är nog något att tänka på här. Utan att ha någon klinik eller något sjukhus är det bara att gå hem till kvinnorna och hjälpa till. Det blir många kontakter med människorna på ett praktiskt och mänskligt sätt — och i deras egen miljö med hela släkten omkring sig.

Det är enorma perspektiv som öppnar sig och vi ser framtiden an med tillförsikt och glädje. EVANGELIUM TILL DOMINIKANSKA REPUBLIKEN!

OSKRYMTAD TRO

av Arne Imsen

Det är många människor idag som bekänner sig vara kristna. Frågan är dock hur många det är av dem som äger verklig tro. Tron har nämligen många imitatörer. Jesu ord: "Männe Människosonen skall finna tro här på jorden" är skakande i sin kalla realism.

Man kan bygga kyrkor och skapa filantropiska system, ja, uträtta vilka bragder som helst i sin iver att, som man menar, tjäna Gud. Att bygga kyrkor är dock inget tecken på att man äger tro på Gud, ty det här människor hållit på med i alla tider. Det finns mängder av katedraler i Europa, som är så dyrbara att de knappt kan värderas i pengar. Ändock kan tron, som är manifesterad i dessa väldiga tempel, inte rå på ett senapskorn. Bibeln talar däremot om en tro som ett senapskorn, som rör på berg.

För att engagera sig i filantropiskt arbete, behöver man heller inte ha tro på Gud. Det räcker med en portion idealism och lite sociala ambitioner. På det sättet kan man skaffa sig ett gott rykte, som talar om att man är en ömsint och from kristen. Det har dock ingenting med tro att göra.

Man kan egentligen bli praktiskt taget vad som helst på jorden utan att äga minsta gudstro. Man kan bli präst om man så vill, ja, man kan bli organist, kyrkosångare, diakon, biskop eller ärkebiskop och man behöver inte äga den minsta tro för övrigt.

För några år sedan frågade man mig i en debatt i Jönköping, om man behövde äga tro för att bli präst. Jag sade då, att tron är en belastning för den som vill bli en framgångsrik präst. Det fick jag väldigt mycket hån för, men jag har förstått mer och mer att det egentligen var en väldig sanning. Det har ju visat sig, att de som har haft verklig tro på Gud så småningom blivit utmanövrerade på ett eller annat sätt från kyrkans plattform. Kyrkan fungerar bäst om den saknar tro.

Tron kan icke stå tillsammans med anseende till personen. Tron är helt ointresserad utav det yttre. Den tränger sig igenom alla attityder och ser rakt in i människans inre. Den som försöker värdera en företeelse eller individ utifrån yttre företrädan använder mänskliga mätinstrument, som icke hör hemma i Guds rike.

Om tron icke räknar med de materiella och inomvärldsliga tillgångarna, så räknar den dock med andra tillgångar. Tron åberopar med suveränitet och absolut auktoritet att "vad Gud sagt är han mäktig att hålla". Tron söker därför aldrig några främmande stöd utan frågar alltid efter Gud och vad Gud representerar. Den står för sig själv, är suverän och behöver ingen hjälp av världsliga makter för att hållas vid liv eller utvecklas.

Tron inleder aldrig några diskussioner med någon. Den ger inga underlag för några intellektuella resonemang. Tron kommer med absoluta anspråk på att äga oss helt och odelat, sätter Gud i centrum och frågar icke efter den ogudaktiga eller religiösa massans sympatier. Tron är sällan diplomatisk. Den förhandlar icke. Tron kommer med krav om underkastelse. All uppblåst kunskap, som reser sig upp emot den sanna kunskapen om Gud, tar tron tillfånga och lägger under Jesu Kristi herravälde.

Tron kräver total kapitulation. Fastän det ser ut som om det skulle bli vår död, kommer vi dock att märka, att just det är förutsättningen för vårt liv. Alla våra protester och "intellektuella problem" är ingenting annat än utsökta galenskaper, som människan draperar sin fåfänga i, när hon fått vad hon kallar för lite bildning. Allt detta avslöjas dock i trons ljus och får där sitt rätta värde. Tron kommer därför inte med lite religiös polityr och stryker över det gamla, för att det skall se lite snyggare ut. Tron kommer med någonting helt nytt, för inte bara in en ny dimension i vårt liv, utan skapar ett helt nytt liv. Trons innehåll är nämligen liv.

När Jesus talade om den helige Ande, sade han, att när han kommer skulle han låta världen få veta sanningen, ifråga om synd, ty de trodde icke på honom. Syndens moder är alltid otron. Vår synd sitter alltså icke i första hand i det vi har gjort, även om det kan vara bedrövligt. Den sitter i första hand icke i att vi har stulit, även om det är bedrövligt. Det är otron, som är syndens moder och det är den som Gud måste ta itu med, ty ut ur den kommer allt orent och allt ont.

Otron finns inte bara hos dem vi kallar hedningar. Otron finns mitt ibland Guds folk. När Skriften säger: "Idag om I fån höra hans röst så mån I icke förhärda edra hjärtan", så sägs detta alltså icke till hedningarna i första hand utan till trons folk. I världen råder ohörsamhet, och där kan man inte vänta sig någonting annat än ohörsamhet. Vad man har rätt att vänta sig i trons församling däremot är hörsamhet och lydnad.

Otron är kristendomens fruktansvärda hjärtfel. Om en människa har hjärtfel är det fel på hela systemet. Då hjälper det icke att angripa bara symptomen. Har man ett ont otroshjärta, måste det ske ett ingrepp i själva naturen.

När Gud kommer till människan, gör han klart för henne, att orsaken till hennes svaghet och bristfällighet inte är det hon inbillar sig. Grundorsaken till församlingens och den enskilda kristnes dilemma är otroshjärtat. Allt annat är bara svepskäl, ursäkter eller bortförklaringar. Gud börjar alltså inte med att ta itu med de yttre företeelserna i vårt temperament eller psyke. Gud går till själva djupet av vårt väsen och tar itu med själva vårt otroshjärta. Först när vi fått ett nytt hjärta, kan vi fungera som en hel varelse. Det är nämligen genom detta nya hjärta, som vi kommer i kontakt med Guds väldiga läke-domsresurser och vi ger möjligheter för Gud att utföra sina dråpliga gärningar.

Även Satan och de onda andarna tror på Gud, fast de bävar. Satan ifrågasätter aldrig någonting som Gud har slagit fast. Det är bara människorna Satan försöker uppvigla med sitt lögnaktiga tal. Han vet alldeles för väl hur tomt hans tal är och vilket slut det en gång får.

I 2 Tim. 1:4-5 står det om den oskrymtade tron. Märk att attributet är oskrymtad. Följaktligen finns det även en *skrymtaktig tro*. Det är de onda andarnas och skrymtarnas tro. De onda andarnas tro har sina uttrycksmedel, liksom skrymtarnas tro har sina. Både den oskrymtade och den skrymtaktiga trons utflöden manifesteras i tillbedjan.

Vad Gud vill ha är alltså tillbedjare. Jesus sade att: "*den tid skall komma, ja, den är redan inne, då sanna tillbedjare skall tillbedja Fadern i Ande och sanning*".

Gud vill ha tillbedjare i ande och sanning. Det är dock massor av människor som tillbeder i ande — men icke i ande och sanning. Deras tillbedjan har blivit besmittad och förorenad.

Det finns alltid något som är falskt, lögnaktigt och skrymtaktigt. Ibland kan det kamouflera sig i riter eller ceremonier. Det kan vara gudstjänstformer som från början varit andeinspirerande men med tiden stelnat i formalism och traditionalism. När vi kommer inför Guds ansikte, vill dock inte Gud att vi skall göra det för att läsa bönböcker eller försöka upprätthålla en död liturgi. Gud vill inte att vår tillbedjan skall vara bunden till vigda lokaler. Vad han är intresserad av, är överlätna människor.

Vi kan tillbedja Gud i ande och sanning överallt där vi är. Denna tillbedjan kan aldrig någon gång låsas fast i något kyrkorum eller kapell. Petrus sade uppe på förklaringsberget: "*Här är oss gott att vara, låt oss göra tre hyddor en åt dig, en åt Moses och en åt Elias.*"

Inte tänkte Petrus på Jakob, Johannes och sig själv. Han tänkte säkert helt osjälviskt på, att Jesus behövde

ett hus. I vår tid vill man också bygga för Gud. Man vill säkert helt osjälviskt göra något för Jesus. Gud har dock aldrig sagt, att vi får låsa fast himmelens välsignelser i några byggnationer. Gud bor icke i hus byggda av människor. Han bor i dem som har överlämnat sig åt honom. Genom tron på Jesus Kristus har vi blivit levande tempel, och vi tjänar honom dag och natt, antingen vi är vakande eller sovande.

Gud hatar formväsande. Han hatar allt som är dött, och formväsandet är det enda som återstår, då livet har flytt. Då kan prästerna hålla på med sina ritualer och ceremonier. Gud hatar det, vare sig det är katolskt, protestantiskt eller frikyrkligt. Gud älskar dem som är överlämnade åt honom och tillbeder honom i ande och sanning.

Låt oss se på den skrymtaktiga trons många uttrycksmedel! Den skrymtaktiga människan är en verklig tusenkonstnär i att hitta nya metoder för att dölja falskhet och förljugenhet.

Jesus varnar för detta i Matt. 6:1. "*Tagen eder till vara för att öva eder rättfärdighet inför människorna för att bli sedda av dem; annars haven I ingen lön hos eder Fader, som är i himmelen.*"

Lägg märke till orden: "*bli sedda av dem*". Det finns aktiviteter och tillbedjan som människorna ger sig hän åt för att bli sedda. I nästa vers läser vi: "*Därför, när du giver en allmosa, så låt icke stöta i basun för dig, såsom skrymtarna göra i synagogorna och på gatorna för att de skola bli prisade av människorna. Sannerligen säger jag eder: De hava fått ut sin lön.*"

Tänk, att det finns människor som tillbeder mot betalning. Det sker dock inte mot klingande valuta. Betalningen består i att bli upphöjd, uppmärksammas, bejublad och applåderad av människor. När man har kommit in i ett sådant liv, då är man så gripen utav falskhet, att man redan hunnit odla den i mängder av former.

Den levande trons manifestationer är suveräna, liksom tron själv. Den levande tron riktar sig icke mot människor och kräver heller ingenting av människor. Den riktar sig alltid emot Gud och förhållar sig alltid Kristus. Den sätter aldrig människan i centrum, utan alltid Jesus. På samma sätt som tron därför aldrig värderar *tingen* utifrån deras rent materiella värde, lika lite värderar tron våra *insatser* efter kvantiteter, våra andliga eller religiösa aktiviteter eller utifrån det som kan registreras med våra fem sinnen.

Det finns ett fördolt gudsliv, som icke söker sig på torgen för att få uppmärksamhet. Det söker sig i stället in i ensamheten för att vara allena med Jesus. Det söker icke uppmärksamhet utav människor, ty det vill inte exponera sig eller försöka exploatera någonting. Livet gör att den som uppfinns utav det hela tiden vill lära känna Jesus och hans uppståndelsekraft, umgås med honom och leva för honom. Tron behöver aldrig annonsera sin närvaro genom fromhetsövningar. Tron är en suverän kraft, som gör oss oberoende av allt falskt och väsensfrämmande. Tron går in i kammaren för att hämta sann inspiration ur trons outtömliga inspirationskälla, Jesus Kristus själv, trons begynnare och fullkomnare.

Därför säger Jesus: "*Men i edra böner skolen I icke hoppa tomma ord såsom hedningarna vilka mena, att de skola bli bönhörda för sina många ords skull. Så varen då icke lika dem; eder Fader vet ju, vad I behöven, förrän I bedjen honom.*" (vers 7-8)

Den skrymtaktiga tron har alltså många uttryck och uppenbarelsformer och manifesterar sig på många sätt. Den finns representerad överallt. Även i vårt hjärta kan det finnas en liten skrymtare. Herrens Ord råar dock på det. Då Jesus kommer med sitt välsignade svärd, som är Guds ord, tar han itu med hela vårt inre förhållande och rensar ut allt orent och besmittat. Så gör han oss till sanna människor, avbilder av honom själv.

GUDS KÄRLEKSFÖRKLARING

av Arne Imsen

Det finns ingenting mer förtvivlat än att möta människor som en gång har ägt ett överflödande gudsliv, men som har förlorat detta. De har stelnat i religiös formalism eller har förvandlats till en varnande saltstod på Sodom's hedar. De har förstelnats av den ande som råder i tiden.

Just de här människorna går omkring som bevis på den absolut starkaste förnekelse som existerar och är vanligtvis de största hindren till människors frälsning. Inte ens Mästarens bittra tårar som föll tunga till jorden efter tre och ett halvt års troget arbete, kunde rädda staden Jerusalem. Jesus grät inte över ett personligt misslyckande, för att han tyckte att han hade misslyckats som predikant. Men hans hjärta var totalt krossat inför det han kunde registrera. Han såg staden, han såg folket,

templet, historien, fäderna, löftena — han såg allt som fanns bakom det som syntes, i det han nu stod och blickade över staden. Han utbrister: — O, att du visste vad din frid tillhör, men nu är det fördolt för dina ögon.

Det tycker jag är NT:s i särklass vanligaste budskap. Har man kommit med någonting gott och förmedlat det bästa som överhuvudtaget finns, och genvägen blir inte bara skepticism och reservation — men ett avvisande! Då är det givet att det leder till förtvivlan. Det är just denna förtvivlan man kan möta i de märkliga textorden i Hebréerbrevet där Gud talar: *"I dag om ni får höra hans röst, mån I icke förhärda edra hjärtan..."*

Det börjar så trosfriskt och positivt. Och där öppnas dörrarna in i en

förunderlig värld — o, vad det är gripande att lyssna till de orden som inte är av den här världen! Det är ingen skönlitteratur eller poesi — det är Guds kärleksförklaring. Gud uttalar sin kärlek till sitt eget folk, och han gör det med ord som visar att han talar ur sitt eget hjärta. Han öppnar sitt eget väsen för oss.

Men det finns något som denne kärleksfulle Gud inte kan acceptera, något som är störande och disharmoniskt och som måste repareras. Det ser ut som om Gud själv vill dra sig tillbaka och knappt vill avslöja det.

Varför?

Därför att i det ögonblick han avslöjar det så är det ett faktum att han har utelämnat sin hemlighet åt sitt eget folk. I realiteten innebär detta att folket ensamt har rätt att bestämma om de ska ta emot, bejaka eller avvisa hans budskap.

Det är precis som om han avvaktar. Han vill liksom inte nå fram till den situation då han nödgas konstatera att det folk som han så kärleksfullt väddar till i realiteten stänger sina dörrar. Gud är avvaktande därför att hans kärlek är försmäktande. Han kan inte härda ut med tanken att hans eget folk skulle stänga dörrarna för hans eget budskap.

"Se jag står för dörren och klappar...", Upp. 3:20, det är den sista fasen i utvecklingen. Vem är det som väntar och beder i mörkret, vem är det? Är det ondskans makter?

Nej, det är Sonen.

Åter igen har han utmanövrerats, frysts ut, kultiverats bort och avvissats. Nu står han utanför som åskådare — avvisad och ersatt med andra furstar. Sonen — Jesus Kristus — församlingens Herre! Han har detroniserats och utvisats och ersatts med folkvälde och pöbelstyre. Församlingen är i händerna på världen — främmande krafter som praktiskt taget förnedrar, kränker och föraktar den Helige Smorde som Gud har sänt. Nu står han utanför med smärtan och bördan, han står utanför med kärleken och härligheten för att se hur en religiös verksamhet kan fungera utan livgivande kraft i den Helige Ande.

Det finns inget värre än att Jesus står utanför sitt eget hem, som är församlingen. Han står utanför sina egna syskon, sina egna barn — Jesus Kristus står utanför därför att församlingen har förälskat sig i någon eller i något annat, och hänger sig, förtrollad och paralyserad, åt för honom väsensfrämmande ting. Nu vill han väcka, och bultar på församlingens hjärtedörr. Han försöker väcka predikanten och äldstestyrelsen som är hjärtat, han försöker väcka sändebud och diakoner, han försöker väcka vaktmästare och mötesbesökare. Han försöker väcka bedjare och offrare, men det är som hans röst inte trängde igenom kören av andra röster. Jesus står där och verksamheten går vidare, intensiv och engagerande, och man bjuder på alla åsiktsriktningar och tillgodoser allehanda önskemål. Men Jesus står utanför.

Som tack för gåvorna, offret, heligheten, härligheten, upprättelsen av livet och löftet om arvet så har han ändå blivit "icke önskvärd". Det är fasansfullt, jag darrar inför det faktum att jag misstänker att situationen är ganska realistisk med avseende på den svenska kristenheten och kanske också med avseende på oss.

"Med svartsjuk kärlek trängtar den Ande han har låtit taga sin boning i oss..." Jak. 4:5

När uppträder svartsjuka? När en rival uppträder på fältet. Herren Jesus Kristus har fått så många rivaler.

forts. sid. 18

III.: Ulla Christensen

Nestor Soto, Santiago de Chile, Chile

FRIHET FR

Predikan av Nestor Soto, Chil

Bilden: Nestor Soto, församlingsföreståndare för Kristen Kommunitet i Santiago de Chile, syns här på bilden. Kortet togs vid en speciell julhögtid då man bjudit in många ofrälsta för att passa på att ge frälsningens budskap i bibelläsning, vittnesbörd och sång.

Nyligen blev en känd körledare i Chile frälst. Han har tagit som sin uppgift att öva med några i församlingen för att vid speciella tillfällen, som t ex julen och påskan, nå utomstående. Emellertid då församlingen kommer tillsammans i husförsamlingar eller undervisning och tillbedjan fungerar hela församlingen tillsammans utan några framträdanden, vare sig kör eller solosång.

I Chile, landet som har flest religiösa denominationer i världen, finns en liten församling som fått ta emot ett budskap om Guds nåd på ett speciellt sätt. Alla de traditionella församlingarna, både de katolska och de sk evangeliska, har i stort kommit bort ifrån denna grundläggande sanning om nåden och har i stället kommit in i ett livlöst kämpande för att uppfylla laggarningar såväl moraliska och som på sistonde, även vissa grupper, rent sociala.

Efter en djup personlig kris började Nestor Soto undervisa sin församling, Kristen kommunitet, om nåden, vilket ledde till befrielse för många, men några lämnade, tog lagen i egna händer och anklagade falskeligen sina forna bröder.

Men Gud låter sig icke gäckas. En av de ledande upprorsmakarna dog i en flygolycka samma dag hela församlingen var samlad för bön och fasta i december månad, då jag besökte dem.

Jag har försökt skriva ner något av det som framgick av Nestor Sotos förkunnelse, men hans livliga och rörliga illustrationer gick inte att pranta ner på papper. Som framgår av artikeln vill han visa på den rätta grunden för att kunna gå vidare.

Man var alltså väldigt öppen för att ta emot förmedling av undervisning om uppbrott från världen inför Jesu snara tillkomst, som jag kunde ge dem som en hälsning från Maranataförsamlingen i Stockholm. Så här säger Nestor Soto (fritt översatt och sammanfattat).

Gud önskar att vi ska åtnjuta gemenskap med honom — och vila i honom. Men om vi jämt är oroad för dom och straff och kämpar för att uppfylla lagens krav, vilar vi inte. Gud ger oss Ordet och säger åt oss att vila i det, men vi liksom sätter oss på yttersta stolskanten och ropar till Gud om hjälp, eftersom det blir väldigt kämpigt att hålla sig kvar där. Så lever många kristna.

Jesus säger åt oss att vila och det kan vi göra när vi litar på Ordet. Om jag inte litar på stolen, sitter jag ju på yttersta kanten och kämpar för att hålla mig kvar och ropar till Gud om kraft — och ramlar ofta. Men då vi tror det han säger — att han slutit ett nytt förbund med oss, gett oss ett nytt hjärta och sinne — vilar vi i honom. Låt oss prova med att stå länge. Då vet vi vilken välsignelse det innebär att få sitta och vila. Vi litar på att stolen skall hålla hela vår tyngd.

Jesus säger att vi skall gå in i hans vila — och vila i honom — det är att tro det han sagt. Men vet vi vad vi gör i stället? Allt eftersom vi får mer kunskap i bibeln, lär vi också känna lagen mer och

mer, fler och fler förordningar och krav, vilket gör att vi inte längre vandrar i tro. Vår tro backar inför lagen eftersom lagen känner till vår mänskliga svaghet och pekar på alla våra svaga punkter, som vi erkänner. Jesus har dock sagt att vi ska vila därför att han har renat oss, gett oss ett nytt hjärta och sinne och en ny ande. Vi vågar inte tro på det och vila i Jesus. Därför är vi ibland uppe och ibland nere. Ibland lever vi genom Jesus och ibland genom lagen. Men vi kommer inte igenom till vila.

Tror vi då att vi är nya skapelser i Kristus och att det gamla är förgånget? Eller kämpar vi fortfarande i det förgångna? Ibland tycker vi att vi har seger, ibland misslyckas vi, men Jesus vill att vi skall vila i tron på att han genom det nya förbundet gett oss ett nytt hjärta, ett nytt sinne, en ny ande, för att vandra med honom, utan att fördöma varandra.

Paulus säger att Jesus är den ende som har rätt att döma. Vem tror du att du är då? Du som tror att din bröder har ett grand i ögat, märker inte att du själv har en bjälke. Tror du att du är bätt-

ÅN SLAVERI

efterrad av Agneta Orellana

re än din broder så att du kan döma honom? Fariséerna sa ju sig ej vara som dessa andra syndare eftersom de menade sig kunna uppfylla hela lagen. Ändå kom Jesus och förklarade dem som syndare, eftersom det handlade om hjärtats uppsåt.

Den som är i Kristus är inte dömd av någon och dömer varken andra eller sig själv, säger Paulus. Vad sker med en dödsdömd som dör naturligt *innan* domen går i verkställighet? Lagen förlorar sin kraft — straffet kan inte längre tillämpas. Lagen är ju till för de som lever och inte för de som är döda. Och i Ordet står det att vi är begravda tillsammans med Kristus. Så lagen dömer oss inte längre.

Nej, det nya förbundet innebär ett nytt hjärta, ett nytt sinne och en ny ande. Så tro det!!! Vad vi kämpar med är om vi skall lyssna till lagens anklagelser, vilka vi erkänner, eller till Jesus. Är vi i Kristus? Har vi fått ett nytt hjärta? Då har vi fått lagen inskriven i hjärtat — och inte på stentavlor. Vi vandrar i den på grund av den nya naturen vi fått. Alla som är i Kristus har fått lagen inskri-

ven i hjärtat, så det är ingenting vi behöver oroas och stressas av — utan tror vi att vi fått det nya hjärtat — vilar vi. Kämpa inte mer med detta utan tro, för det var ju Jesus som sa det, och inte jag!

Syskon, Gud har berett så mycket underbart för detta nya livet som vi inte kan tänka oss. Paulus sa att Gud har berett för dem som älskar honom sådant som intet öga skådat eller öra hört. Vi tror ofta att det ordet syftar på det ögonblick då vi kommer till himlen och då vi får se gator av guld, tronen, glashavet och andra underbara ting. Nej, Paulus sa att vi nu skulle se sådant som vårt öga ej skådat. Men detta sker då Guds folk tror och inte kämpar i otro och diskussioner. Utan endast då de tror.

Jag ska ge ett exempel från berättelsen om Israels barn i Egypten. Hur länge var de där? I 400 år var de förslavade. Vi vet ju inte vad det innebär att vara slavar rent fysiskt. Att vara slav innebär total avsaknad av rättigheter och att någon annan kan göra precis vad som helst med en. Under 400 år levde man som slavar i

Egypten, fick kämpa för det landet — och kände inte till något annat liv. Men de hade hela tiden hoppet att Gud skulle befria dem. De samlades så ofta de kunde i husen för att nära detta hopp om löftet av en befriare. De tänkte på det och gladdes, men de var fortfarande slavar i praktiken. Chile har varit ett självständigt land i 171 år men här gällde det 400 års slaveri.

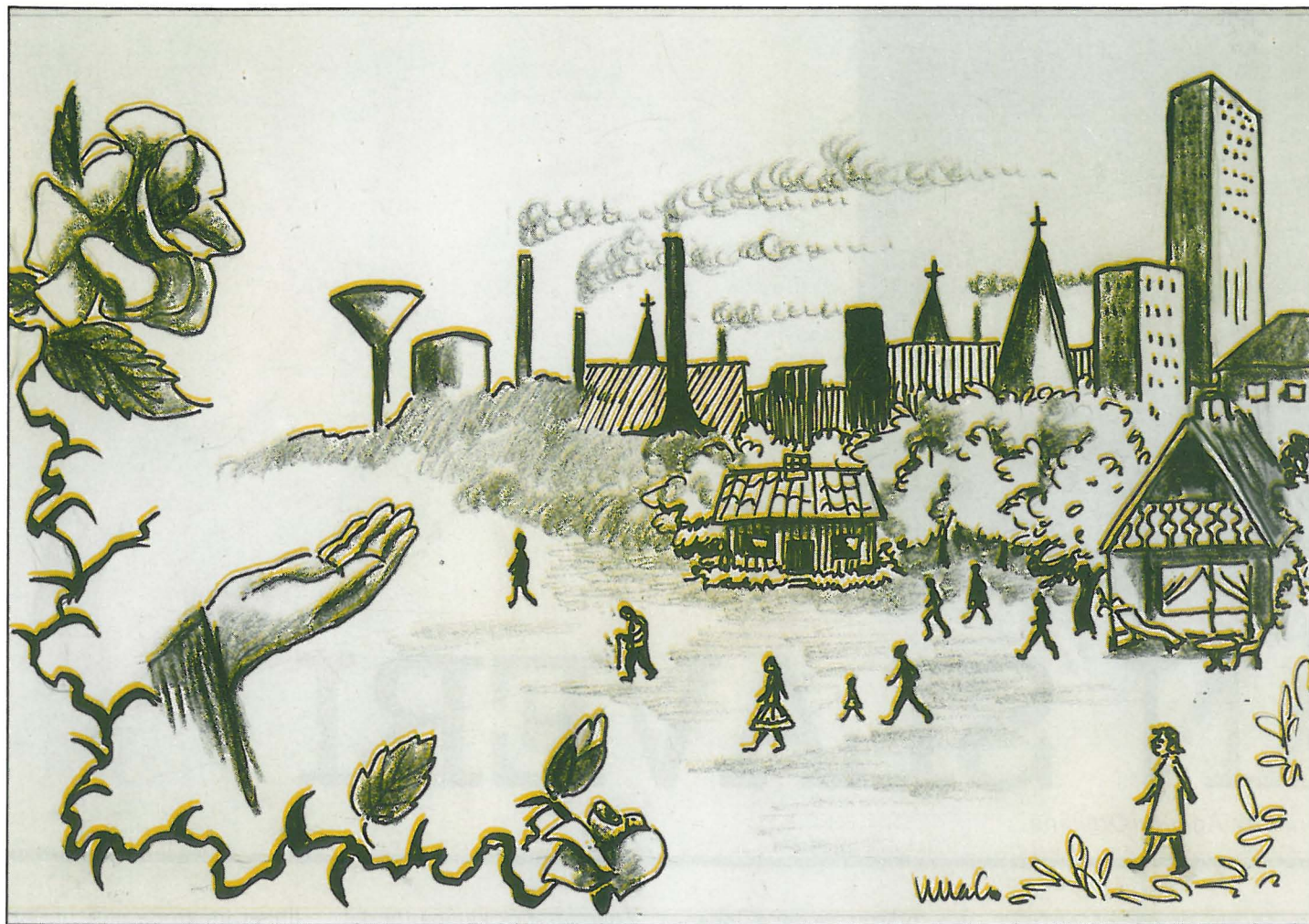
Men när tiden var inne, lät Gud en befriare födas åt dem — Moses, som med sina egenskaper pekar fram mot Jesus. Tänk på att de inte visste vad frihet var! Men Moses använde den auktoritet han fått av Gud för att säga åt Faraos att släppa Israels folk.

Men tänk att *Gud* förhärskade Faraos hjärta! Vi undrar hur Gud kunde göra så, då det var han själv som ville befria dem. Varför gjorde han det mer komplicerat för Mose? Gud är så stor i visdom att han ville visa Israels folk sin makt innan de skulle gå ut i frihet. Vi vet att Gud sände straffdomar, som innebar fruktansvärda lidanden för egyptierna, för att Israels folks skulle se något av Guds makt och här-

lighet innan de gick ut. Till slut tröttnade Faraos och släppte dem.

Då mötte Israels folk det stora problemet. Hur skulle man komma över Röda Havet? Då visade Gud på nytt sin härlighet genom att öppna havet, och allt eftersom de gick över, stängdes havet igen bakom dem. Detta innebar dop till befrielse efter 400 års slaveri. Deras liv i fortsättningen blev totalt annorlunda.

Så, syskon, vi måste alla förbereda oss på att det nya livet är helt annorlunda. Varför måste vi förbereda oss på det? Jo, för att det kommer att ske saker som kommer att vara främmande för vår föreställningsvärld, våra vanor och vår livsstil. Vi måste förbereda oss så, att vad Gud vill med oss inte kommer som en chock. Under tiden får vi bit för bit lära känna Guds härlighet, fast vi ännu kämpar i slaveri och liksom inte vågar sätta oss ordentligt på stolen. Men öppna ögonen och se vad Gud skall göra och vad han förbereder oss för! Först måste vi tro. Tro att Gud har gett oss ett nytt hjärta! Låt oss vandra med honom i trons vila!

III.: Ulla Christensen

FÖLJ MIG...

Text: Ulla Näsholm

Orden var av Jesus och han sa dem till en handfull människor mitt uppe i sitt dagliga arbete och med försörjningsplikter att tänka på.

Till synes utan att reflektera lämnade de vad de hade för händer. Lämnade båt, nät, fader, syskon, räkenskaper och undrande arbetskamrater och bara gick.

Vart och varför?

Deras dröm om ett politiskt messiasrike och ambitionen att köra ut ockupationsmakten från landet grusades efter bara några år. De förstod smärtsamt och handgripligt påtagligt att de rörde sig om andra ting och värden. Striden var av en annan karaktär än de först kalkylerat med och det största motståndet kom ifrån dem själva. Det var farhågor, tankar, förhoppningar och planer — så 'nt som måste brytas ner, läggas av, smulas sönder för att Guds kraft skulle kunna ges plats.

— Och föra dig dit du icke vill, sa Jesus till den självmedvetne och starke lärjungen Petrus.

— Också genom din själ skall ett svärd gå, var de profetord som uttalades över Maria och som vägledde henne.

— Den som mister sitt liv skall vinna det...

Jesu undervisning präglades av allvar och visade på en lidandets väg. Och till sina lärjungar säger han fortfarande: Följ mig. Följ mig bort från dina egna domäner, ditt eget verk och in i ett lidande för andra människors frälsning.

Till Paulus sade Herren redan när han just tagit emot Jesus som sin Herre:

— Jag skall visa honom hur mycket han måste lida för mitt namns skull...

Det handlar inte om att på världens sätt och med satans metoder föra fram Guds verk. Vill jag dygnets alla timmar finnas tillgänglig för Gud och så öppen för honom att jag hör och kan komma människor till hjälp? En Ananias som vågade gå på Andens uppmaning för att ta sig an och vägleda Paulus fastän han hade hört om allt ont han hade gjort Guds folk?

Törs jag gå igenom all ångest, lida alla kval, eller drar jag mig fejt undan i tanke att den vägen är för smal eller i tro att det finns en annan, lättare väg? Orkar jag med smärtan, försakelsen och uppoffringen för att människor skall kunna frälsas till ett nytt liv?

Jesus anvisade en väg som inte hade mycket gemensamt med det vi menar är framgång.

— Se min tjänare skall hava framgång; han skall bli upphöjd och högt uppsatt. (Jes.52:13)

Den framgången; vill vi dela den? Vår mänskliga syn och vårt sätt att tänka politiskt och handla i överensstämmelse med det har inget att göra med efterföljelsens villkor.

Många följde Jesus. På avstånd och med utsikt att han skulle bota de sjuka. Skaran decimerades efterhand och när korset skytmade drog man sig undan.

Men efterföljelsen gällde också att bära sitt kors. Att gå samma väg som Jesus Kristus. Också här och nu. Följ Jesus för att människor skall frälsas ut ur världen och in i Guds rike.

Jesus är uppstånden

Halleluja, Jesus är uppstånden
graven är tom
två änglar stod där
och förkunnade Hans uppståndelse

Min Jesus är uppstånden
folk, kritikerna och andra religioner
får säga vad de vill
för Jesus är Guds son
och lever nu, för Han är uppstånden

Han verkar som förut
döva hör, blinda ser
spetälska blir rena
lama går och sjuka blir helade
och Han är densamme
igår, idag och i evighet
Halleluja, Jesus är uppstånden

Han uppenbarade sig för apostlarna
och sedan för femhundra
lärlingar på en och samma gång
Jesus är uppstånden och Han lever nu.

Tomas kunde bara inte tro
han ville se hans händer
och sticka handen genom hans sida
när han gjorde det kunde han bara säga:
"Du är min Herre och Gud"
Halleluja, Jesus är uppstånden
och Han lever just nu.

Han har skänkt oss den helige Ande
och den helige Ande vittnar
om det han hör
Den helige Ande tröstar alla troende
och vederkvicker vår själ
Halleluja, Jesus är uppstånden
och Han lever just nu.

Vasiliki Baykal

En flicka som blev frälst på påskafton 1982
genom Guds nåd.

Ill.: Ulla Christensen

2. I katolska kyrkan

Påsk i Santo Domingo

i Dominikanska republiken

1. Processionen

3. Utanför fotbollsstadion

1. Varje år ordnar den katolska kyrkan en stor procession genom Santo Domingo. Man dammar av Jesus, Johannes Döparen och Maria, lyfter dem ut ur kyrkan på starka axlar och drar dem runt på stora ekipage i en vid färd uteder de största gatorna.

Maria väcker upp de starkaste känslorna. När mariasystrarna, höljda i svarta dok, följer henne tätt intill, gråter de hejdlöst av deltagande över den stora tragedi som drabbat henne och hennes Son. Maria är deras tröst, hon är förloraren, den svaga och förödmjukade. Hon förstår dem mycket bättre än Jesus.

Strax efter Maria följer hela skaran av människor som vill känna atmosfären från den heliga tilldragelsen. Många är så tagna av stundens allvar att de lyfter sina händer upp mot skyn och ropar med hög röst, helt överväldigade av sina känslor.

2. Katolska kyrkan har fått vidkännas många bakslag i de förut helkatolska befolkningslagren. Kyrksamheten är inte vad den varit. Kyrkan har tvingats till ovanligt aktiv verksamhet.

I år skall påsken förgyllas med en högtidlig invigning av ett nytt kors. Själve ärkebiskopen skall välsigna det, och naturligtvis måste TV, radio och alla tidningar vara där för att göra det fantastiska evenemanget känt. Och liksom för att ingen skall missa den stora händelsen, har de främsta bänkarna reserverats för regeringen och den högsta militärledningen.

En efter en går de fram och kysser korset. Generalerna och ärkebiskopen bär alla vita fläckfria kläder, de är allvarliga och bugar sig.

Det är nationens beskyddare som möts i en slags ömsesidig beslutsamhet att inför

hela folket påminna om att de vet vad de har men inte vad de kan få. Det är påsk, bara lite mer än en månad kvar till valet — och det surrar i luften av blodiga militära kuppykten.

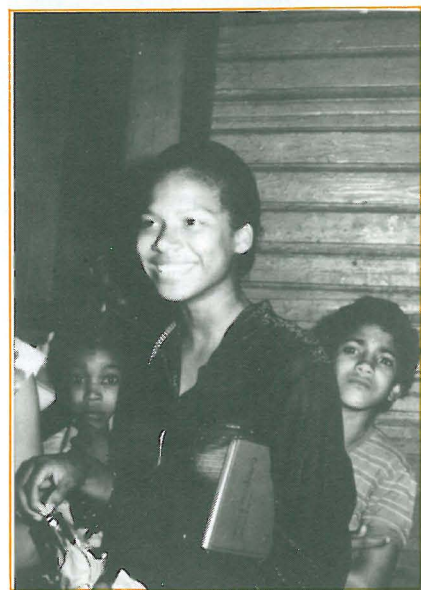
3. Påsken är katolikernas största fest. De protestantiska — de evangelikala — kyrkorna samlas lite avskides för sig själva utanför fotbollsstadion i en gemensam manifestation, anförda av en amerikainspirerad evangelist med egna offerkuvert och egen adress dit man kan skicka kollekten. Det skall snart bli val i landet, fanan framme vid talarstolen smattrar i vinden, det gråts, tårar fälls och brinnande böner på knä uppsänds för fosterlandet och för behovet av fler kristna politiker, innan Jesus kommer.

Evangelisten berättar att han haft en syn. Han har sett sju vita duvor sänka sig ner

4. I pingstkyrkan

*Text o. foto:
Gustaf Jillker
1982*

5. Aurora

över landet. Mot slutet av mötet stiger sju vackra flickor i vita kläder fram till podiet. I händerna håller de sju vita duvor som de släpper i väg mot skyn.

När vi efter mötet går förbi den konservativa presidentkandidatens hus, ser vi hur de evangelikalas mötesaffischer sitter uppklistrade alldeles bredvid kandidatens egen valaffisch. Motståndare i valet är ett parti nära socialdemokraterna.

4. Katolska kyrkans dramatiska föreställning av Jesus och Maria och de utklädda romerska soldaterna har samlat tusentals åskådare. I pingstkyrkan lockar man med protestantisk teater. Efter några sånger och korta böner, släcks ljuset i kyrkan, några färgade lampor tänds längst fram och ett draperi dras isär. En skräckinjagande gestalt uppenbarar sig på scenen. I bakgrun-

den förklarar en röst, att vi nu skall få bevittna en strid mellan satan och ljusets ängel. Spelet kan börja!

Det blir en utdragen kamp. Ibland hörs starka hallelujaröster när ljusets representanter tvingar mörkrets makter till reträtt. Det är en märklig upplevelse. De vuxna sluter livligt upp bakom de unga skådespelarna, som är speciellt hyrda för kvällen.

Men barnen, som sitter hopkrupna längst fram, förstår inte reglerna. Satan är deras favorit. När satan kliver in på scenen drivs spänningen upp på topp. Han har huvudrollen och är mest omsorgsfullt tecknad av alla. Hans rysliga utseende gör honom till en ganska rolig och smått trevlig farbror.

5. Vi träffar Aurora först på utomhusmötet vid fotbollstadion, där hon sluter sig till oss, fastän lite reserverat. När mötet i

pingstkyrkan är över, möter vi henne igen, och hon hälsar oss igenkännande. Aurora är med i pingstförsamlingen, en glad och intelligent flicka med rappa och träffsäkra svar. Hennes hy är mycket mörk. Hon undrar om hon skulle få vitare hy om hon reste till Sverige och den svenska vintern.

— Ja, men dina ögon är ju redan vita, säger vi.

— Jo, det är klart, säger hon, men det är bara dom som är det, och dom är alldeles för stora och ser alldeles för mycket.

Lite tafatt undrar vi varför hon skulle vilja ha vit hy. Det är ju Gud som har skapat alla människor olika, och Gud gör ju bara vad han tycker är vackert.

Aurora ser på oss och ett leende sprider sig över hennes ansikte.

— Tack, det gör mig glad att ni säger det, säger hon.

Guds stora möjligheter

□ Jag vill försöka dela med mig av det som ligger på mitt hjärta. Det handlar om individens personliga böneliv, och den makt som ligger i bönen. I Jobs bok står det så här:

"Huru kan han lära dig att bedja, om icke genom nöd?"
Job. 36:19

Genom lidandet blir man tvingad in i bönen. Ibland får man gå så långt att varje mänsklig utväg är prövad och det inte finns någon hjälp förutom hos Gud. I sin nöd får man ropa om frälsning och upprättelse. Då upptäcker man att lidandet och prövningarna blir till en underbar välsignelse, just därför att man kommer därur luttrad, och med ett djupare gudsliv. Man har fått lära sig att bedja. I bönen blir man uppfylld av en ofattbar glädje och man får se Guds stora möjligheter.

Den sista tiden har jag fått lära mig en annan sida av bönen: förbönen. När ens nöd inte gäller egna behov eller prövningar, utan någon annan som Gud lägger på ens hjärta. Man kan få bedja om en människas frälsning eller förnyelse. Man tycker sig gå under av nöd för någon och måste anropa himmelens Gud oavslåtligen. Hela ens väsen blir en förbön, ibland behöver man inte ens uttala orden, bönen finns där i allt man gör.

Berättelsen om Job har verkligen gripit mig. Han blev totalt utblottad på allt, inte bara sitt materiella goda utan också sin hälsa. Men du, genom den nöd och de lidande som han fick utstå, lärde han sig slutligen att bedja. Han fick en rätt kunskap om den Gud som han i hela sitt liv hade fruktat.

Så här säger Job till Herren:

"Blott hörsägnare hade jag förnummit om dig, men nu har jag fått se dig med egna ögon!" Job. 42:5

Inga-lill Germeroth om bönen

Nöden fick honom att förstå sin egen tillvaro på ett nytt sätt och erfara Guds nåd.

Så möter vi då detta märkliga! Lyssna!

"Då nu Job bad för sina vänner upprättade Herren åter honom själv!" Job. 42:10

Du, det var inte bönen för sig själv som hjälpte Job, trots att han verkligen hade all anledning att be om lindring. Nej, det var när han fick nöd för sina vänner, som trots all sin vishet, sina fina ord och sitt rättfärdiga liv inte hade en rätt kunskap om Gud, inte hade lärt kän-

na honom genom erfarenhet. När Job bad för dem blev han själv upprättad!!

Jag tycker det är så oerhört fantastiskt hur Gud handlar. Du förstår, förutsättningen för Job att kunna föra sina vänner till kunskap om Herren var att han själv fostrats genom lidande! Genom att han själv provat nöd kunde han lida med andra.

Jag tror att det ligger en hemlighet i detta. Gud kan inte använda oss om vi inte förmår lida med de lidande, uppleva nöd och gå in i förbön för dem som inte lärt känna Jesus Kristus. Vi måste bli uppfyllda av denna utgivande kärlek för att bli ett moderskote, vara med om att föda andliga barn. Kom ihåg att varje förlossning föregås av ett mödosamt havandeskap. Det nya livet föds med smärta, men du, vilken underbar glädje den smärtan leder fram till! Vill vi i församlingen se människor födas på nytt så måste vi in i detta böneliv, bli havande och bära själarna med mycken nöd. Glädjen är stor ibland oss, och i himlen över varje nytt liv, varje pånyttfödd människa.

I bönen blir vi också rustade till att kunna vårda det nya livet, bli själavårdare. Det är en uppgift som kräver både tålmod och självuppgifter. Man får ge sitt liv. Men tänk, när man får se barnet växa till och utvecklas, ta de första stapplande stegen på trons väg! Det är vår lön! Och så får man tacka Gud för det verk han har begynt och upphöja Lammet.

Se alltså till att du inte blir bitter över de prövningar du får genomgå. Även om du som Job tycker dig få lida oförtjänt så tänk på att *"genom lidandet vill han rädda den lidande, och genom betrycket vill han öppna hans öra!"* Job. 36:15

Gud vill göra dig lyhörd för hans röst och skickad att tjäna honom! Amen!

Sportlov för Pilgrimsskolan

Av Agneta Orellana

Det har varit sportlov igen. Även i år passade vi på att samlas, så många som möjligt av Pilgrimsskolans elever för att idka gemenskap, bli genom att sporta tillsammans. Samlingsplatsen i år var Göteborg där Tage och Gertrud Johansson tog emot oss med öppna famnar.

Veckan blev speciellt meningsfull då vi kunde avsluta den med torgmöte och även inbjuda till väckelsemöten i helgen. Dessa möten blev till förnyelse och inspiration både för de tillresande och maranatavännerna på platsen.

Sportlovsprogrammet var fullspäckat med aktiviteter. Dagarna började och slutade med samlingar kring Guds ord, där Gud talade till oss speciellt om de allvarliga tider vi lever i och om Jesu snara tillkomst. Missionen aktualiserades på ett speciellt sätt då vi lyssnade till en kassetthälsning från Johan Brynte och Fredrik Fredriksson som inte var med oss i år utan befinner

sig i Santo Domingo tillsammans med några av Pilgrimsskolans lärare.

Skidåkning, skridskoåkning och simning gick mycket bra — förutom en malör. Britta Hellström ramlade i slalombacken och slog sig i huvudet så att hon förlorade minnet för någon stund. Men denna händelse använde Gud för att illustrera hur viktigt det är för oss med Guds vapenrustning — speciellt hjälmen — frälsningens hjälm — mot alla faror på vägen.

Gud talade till oss även på andra sätt. Något mycket märkligt var att maten blev rikligen välsignad. Flera systrar med vana att beräkna mat för storhushåll av den här storleken, kunde konstatera med tacksamhet vilka mängder mat som blev över, och kunde tillvaratas för den lilla kämpande storfamiljens behov på platsen.

Vi tackar Gud för denna vecka då vi fick dela många roliga och allvarliga stunder tillsammans, och ber Gud om nåd till frälsning för många göteborgare.

JAG FÖRSTÅR INTE VARFÖR?

Jag förstår inte varför
man inte vill tro på Dig
som har dött på korset
för våra synders skull
och uppstod på tredje dagen
för vår rättfärdiggörelses skull.
Du for till himmelen
för att sitta på härlighetens högra sida
tills tiden är inne
då du skall upprätta Ditt rike.

Jag förstår inte varför
man inte vill tro på Dig
och att man avvisar den kärlek
som Du har bevisat världen.

Jag förstår inte varför
man inte vill tro på Dig
som är vår skapare
och vet vad som är bäst för oss.

Du som är så underbar
och bär oss genom lidanden,
lyssnar på vår
sorg, glädje, våra bekymmer
och Du bryr dig om oss.
Jag förstår inte varför
man inte vill tro på Dig.

Vasiliki Baykal

Vi har Jesus att tacka för allt

May-Grethe Norberg, Malmö

Vi har ju Jesus Kristus att tacka för allt — först och främst *frälsningen* och *nåden* att vi får vara hans barn.

Ibland tycker man kanske att man inte har något att be om, man känner sig tom. Men är det så får man bli som barnen. De tar för givet att man ska *tacka Jesus* för mat, kläder och husrum. Enkla saker som vi tycker är helt självklara.

Om vi går ner till detta enkla stadium då har vi jättemycket att tacka Jesus för. Vi har ju honom att tacka för allt. Tänk bara på

hans trofasthet. Han släpper inte oss, fast vi ibland tycker att det känns så.

Nej, istället ser han oss hela tiden. Han vill att vi ska komma till honom med det som bekymrar. Falla ner på våra knän och tacka Jesus Kristus. Då fyller han med kraft från sig själv så att det flödar över. När man tackar Jesus för vardagliga ting, märker man att man ser saker med andra ögon. Det man ibland tycker är tråkigt att göra blir om man går till honom, medningsfullt. Man

blir glad och inspirerad att gå vidare.

För varje människa har ju Gud stakat ut en väg om vi vill gå den.

Tacka och ta emot det han vill ge. Tacka i alla livets förhållanden.

Du som upplever att du vill stämma upp en lovsång, en tacksägelse till honom som du kanske en gång gjort. Börja med att säga: *Tack Jesus!* Du kommer att märka att han kommer att fylla dig med tacksägelse och kraft.

Kom låt oss höja glädjerop till HERREN, jubel, till vår frälsnings klippa.

Låt oss träda fram för hans ansikte med tacksägelse och höja jubel till honom med lovsånger.

Ty HERREN är en stor Gud, en stor konung över alla gudar.

Han har jordens djup i sin hand. Och bergens höjder är hans.

Hans är havet, ty han har gjort det, och hans händer har danat det torra.

Kom, låt oss tillbedja och nedfalla. Låt oss böja våra knän för HERREN vår Skapare.

Ty han är vår Gud, och vi är det folk, som han har till sin hjord.

Vi är får som står under hans vård. (Psalm 95:1-7)

SKAPELSE eller UTVECKLING

Text: Fred Örtegren

FRED ÖRTEGREN

☐ Inom det svenska skolväsendet har det, de senaste hundra åren, skett en märklig förändring då det gäller undervisningen om alltings ursprung. Från att ha varit dogmatisk utifrån kyrkans skapelsetro har undervisningen blivit dogmatiskt evolutionistisk. Är det nu så att evolutionsläran verkligen har blivit vetenskapligt belagd och att frågan om vårt ursprung således avgjorts?

En historisk tillbakablick visar att de två föreställningarna om vårt ursprung, en särskild skapelse och evolutionstanken, alltid har funnits. För något över hundra år sedan trodde de flesta människor inklusive vetenskapsmännen på en särskild skapelseakt.

Idag är förhållandet det motsatta. De flesta vetenskapsmän och folk i allmänhet är mer eller mindre medvetet evolutionister. Hela tiden har det dock funnits vetenskapsmän inom aktuella ämnesområden som fysik, biologi och geologi som hävdade skapelsemodellens överlägsenhet gentemot evolutionsmodellen.

Den senaste tidens utveckling inom vetenskaper som paleontologi (läran om fossiler) och biologi har inte lett till att evolutionslärans ställning stärkts, tvärtom så har fler och fler vetenskapsmän omvänt till att tro på en speciell skapelse. De har tvingats medge avsaknaden mellan former i de fossila lämningarna. Att inte ännu fler vetenskapsmän bekänner sig som skapelsetroende har säkerligen en andlig orsak. Man vill inte tro på Skaparen.

I skolan idag är skapelsemodellen i stort sett bannlyst ur den naturveten-

skapliga delen av undervisningen. Jag har själv under min verksamhet som lärare vid grundskola och gymnasium funnit att avsaknaden av pedagogiskt material som stöder skapelsemodellen är total. Detta förhållande gör det verkligen svårt för såväl skapelsetroende lärare som elever vid våra statliga läroanstalter. Hur är det med pluralismen i våra skolor?

Man kan utan att överdriva benämna den evolutionistiska indoktrinering som bedrivs vid svenska skolor idag för hjärntvätt. Evolutionismen är ju en grundsten i ateism och materialistisk filosofi.

Det är en mänsklig rättighet, enligt internationella konventioner som Sverige förbundit sig att följa, att barnen skall kunna beredas en undervisning som stämmer med föräldrarnas religiösa övertygelse. Med den evolutionistiska inriktning som skolan i dag har så måste många föräldrar överväga huruvida de för sitt samvetes skull kan sända sina barn till den svenska grundskolan. Låt oss bedja och verka för kristna skolor där den bibliska skapelsetron blir företrädd och för att skapelsesynen också presenteras i våra statliga skolor.

Vill någon ställa frågor?

☐ Vi har i MR kunnat ta del av ett antal artiklar som presenterat argument för den bibliska skapelsetron. En del nyutkommen litteratur i ämnet har också recenserats. Jag förmodar att det finns läsare som har frågor rörande kontroversen skapelse kontra evolution. Det finns många kristna som har tagit intryck av den massiva indoktrinering i evolutionstänkande som förekommer i vårt land i dag. Hur skall en kristen ställa sig till denna världens "visdom" som evolutionismen utgör. Skall hon helt enkelt ignorera den eller skall hon bemöta den?

Hur skall vi undervisa våra barn? Skall vi i hemundervisningens form presentera bibelsk skapelsetro för våra barn och acceptera att statens skolor dogmatiskt undervisar resten av vårt folk i evolutionism? Hur skall våra läromedel utformas? Kan man ställa frågor till skapelsemodellen? Kan man bestämma bergens ålder? Vad utgör en skapad art? Är varg och hund olika arter? Kan nya arter bildas genom mutationer? Kan man vetenskapligt bestämma bergens ålder?

Vår kunskap är ett styckverk och vi kan formulera fler frågor än vi kan besvara men vi har tillgång till sanningen och i dess ljus se vi ljus så välkommen i Jesu namn med dina frågor och synpunkter.

Ett nytt sätt att leva

JIM WALLIS nya bok recenseras av ARNE IMSEN

Det är befriande att läsa en bok, som siktar till att skapa enhet och harmoni mellan förment olika element i det evangeliska budskapet. Annars kan man ju i kristenheten spåra en nästan fanatisk iver att stympa eller söndra, där kompletterande helhet vore det enda riktiga och konsekventa.

I boken "Ett nytt sätt att leva", har Jim Wallis verkligen något mycket väsentligt att förmedla till sina läsare. Det är helt välgörande att konfronteras med tankar, problem och upplevelser från så vitt skilda områden av tillvaron. Orädd men varlig tvingar han läsaren reflektera och besinna företeelser och förhållanden som man av hävd vanligtvis förtiger på grund av okunnighet, vana eller lättja.

I denna märkliga bok förenas till inspirerande kristocentrisk tillbedjan och tjänst evangeliets olika dimensioner, som teologiska käpphästar mästerligt åtskiljer. Vanföreställningar, förutfattade meningar och diverse inbillningar får den specialbehandling de behöver, så att man avvärjnad och ogarderad helt förutsättningslöst kan ta emot Jesu undervisning och anspråk och skilja dem

ifrån mångguderiets kristnade heden-
dom i liv och lära.

Bokens budskap är inte teoritiserande utan vägledande och får sin alldeles speciella tyngd av författarens omväxlande erfarenheter bland trossyskon i kommunitetens fostrande gemenskap.

Boken bör läsas av alla för sann avskildhet för Kristus, utveckling till Kristus och förnyelse i Kristus.

ARNE IMSEN

Pris kr. 40:- inkl. moms

Boken kan beställas ifrån:

Box 12001, 700 12 Örebro, Tel. 019/23 43 18

GUDS KÄRLEKSFÖRKLARING

forts. fr. sid. 7

Herre, om det är möjligt så fräls oss ifrån det onda! Är det möjligt, att din nåd räcker till så väck oss! Är det möjligt, så att inte alla chanserna redan har gått oss förbi, så förnya oss i den Helige Ande! Vi beder Herre: Är det möjligt så två oss i Guds lammets blod, så att vi på nytt kan komma in i ett harmoniskt tjänande! Framför allt i en sanningsenlig tillbedjan. O, Herre Jesus Kristus, är det möjligt, så att inte tiden redan har gått förbi, så låt dina gåvor få komma i verksamhet i din församling, så att vi kan se hur det du har sagt skulle vara ett kännetecken — blir verkligt för det folk som bär ditt namn! Du som är församlingens hälsa: Tack för den ynnest du har visat emot oss under årtionden av barmhärtighet och hjälp och ingripanden — ting som vi verkligen inte har förtjänat, men som du, käre Herre, har visat oss i din stora kärlek!

Herre, tack för upptakten till en ny epok, för någon eller några eller helst alla! En ny epok med fullhet och manifestationer av din eviga härlighet, så att den värld som är främmande för dig kan få skåda ljuset och rättfärdigheten och förnimma att församlingen är ett salt i förruttnelsen.

I Hebr.2 heter det: *"Ty därigenom att han har lidit, i det han själv blev frestad, kan han hjälpa dem som frestas."* Han kan hjälpa, och hjälpa som en broder. Det är en väsentlig skillnad annars, på den hjälpsökande och den hjälpgivande. Den hjälpgivande är ju experten och den hjälpsökande har behovet. Det blir distans. När någon går till en läkare och är sjuk, så är den sjuke vanligen, för läkaren eller sjuksköterskan, ett personligt nummer. Ingen klarar av att hysa personlig medömkan för varje patient, för då skulle han bli totalt nedsliten och förstörd på kort tid.

När kirurgen tar skalpellen i sina händer är det visserligen en människa som han öppnar, men för honom är det strängt taget bara ett sjukdomsfall. Han kan inte lägga ner sin känsla eller medömkan, utan måste vara ganska kall och oberörd när han tar sin kniv och skär och öppnar och syr ihop igen. När han utfört sitt arbete så lägger han av sina kläder och knivar, och lämnar sin operation och går hem. Vi maktar inte ge ett adekvat gensvar på den kärlek som är så överväldigande som den vi möter här

i Bibelordet. Vi förmår inte uttrycka vad vi egentligen borde säga och saknar känslor och förmåga att ge den ett riktigt gensvar. Vi saknar förmåga att älska och därför kommer vi aldrig att förstå kärleken då den möter oss. Den oförbehållsamma kärleken som inte står upp med krav och samtidigt skriver räkningar — när den kärleken kommer till oss blir vi nästan krampaktigt förstelnade och förargade över att möta den.

Vi kan inte förstå den. Den enkla sanningen är att vi inte kan älska oss själva, men vad värre är — vi kan inte heller mottaga kärlek. Den rör oss inte, ty vi kan inte taga emot eller känna någonting. När Jesus Kristus talar med kärleksfull röst, så upptäcker vi att om inte hjärtat är av granit, så är det av gummi eller plast — det är syntetiskt. Och vi kan inte reagera.

Nu ska vi se hurudan Han är. Han är verkligen inte som människor som betraktar oss som ett intressant eller ointressant fall, utan han behandlar oss utifrån det värde som han ser i varje människa. En människa är mer värd än hela världen för honom. Lyssna till denna förunderliga matematik: Om ingen annan hade hittat hem förutom rövaren, då hade han sagt att det var vårt pris. Ty för honom betyder en själ mer än hela världen. Han placerade sig själv mellan människan och Gud, för att till varje pris förhindra att någon mänsklig varsel skulle gå förlorad. Och när han trampade denna smutsiga jämmerdal med all dess förnedring i denna värld, så sade han:

— Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ. *"Och vad kan en människa ge till lösen för sin själ"*. Där ser han sig själv som lösepenningen. Han är lösesumman för oss — för vår själ. När han säger detta, vad möter han då? Skepticism, reservation, ett kallsinnigt "jasa", eller kanske ett intellektuellt snobberi.

Vad kan en människa ge till lösen för sin själ?

Ingenting.

Men Gud har en lösning. Vad ser han egentligen i de prostituerade, i hallickarna, i förtryckarna och i maktthavarna, i busarna och i pöbelhoparna? Vad ser han i rabbinerna och i politikerna...? Vad ser han i dessa förnedrade och kränkta människovarelser som i sin stolthet och sitt

snobberi menade sig till och med vara former än Sonen själv, och trodde sig kunna erbjuda honom någon hjälp.

Jesus kommer in i en värld av synd och av dårskap. Han möter dessa kvalificerade idioter, stämplade av fördömdelse, förgängelse och förhärskelse. Och han möter dem med samma oförbehållsamma kärlek, antingen de öppnar famnen för honom eller driver honom därifrån, så möter han dem med samma kärlek. Det står skrivet:

— När han såg folkskarorna ömkade han sig över dem.

Det var inte ett intressant fall för religiösa laborationer eller experiment, inte för sociala eller politiska experiment. Det var heller inget tillfälle att exploatera vilsegångna eller vilseledda, förtryckta och förförda människoskaror. Hör igen: — *När han såg folkskarorna ömkade han sig över dem...*

Men Jesus, hur är det möjligt? Jag har träffat läkare som har kunnat göra bra operationer med en eller flera människor. Jag har träffat människor som har älskat en eller två människor, makar eller syskon som har älskat varandra. Det är människor som har bevisat kärlek och trofasthet under sina liv. En och annan gång kan man möta sådana människor. Men här möter vi en som ömkar sig över folkskarorna. Och han älskar alla utan att sätta några som helst gränser eller ha något anseende till personen.

Ser vi hur han ömkar sig över Sakeus, Bartolomeus eller Petrus! Hör vi honom på korset då fienderna hade fört honom till den plats de menade var hans, där han dömd som en kvalificerad brottsling spikas fast. Där ropar han ut: *"Fader förlåt dem, ty de veta icke vad de göra!"* Hade han inte bett den bönen så hade ingen av oss blivit frälsta.

Så blev då hans förnedring till vår frälsning, och hans förbön till vår befrielse. Genom sin bön förde han oss till frälsning. Det är helt otroligt! Men det är gudomligt. I vårt väsen har vi inget rum där vi kan taga emot det. Det enda sättet på vilket det här kan bli verkligt för oss är genom den Helige Ande. Vi måste få Andens liv, Andens kraft och överbevisning, Andens undervisning och Andens mäktiga manifestationer. Det finns ingen möjlighet att göra det här klart utan den Helige Ande.

Men den Helige Ande kommer inte till oss med något hot om underkastelse. Den kommer till oss med ett erbjudande från Gud att öppna vårt hjärta och taga emot Guds gåva genom Jesus Kristus.

Tänk om vi nu kunde göra sällskap till korset för att möta honom, renas i blodet och bli nyfrälsta varenda en!

Midnattsropet

Utkommer varje månad

Dags att prenumerera!

Du kan hjälpa oss mycket genom att så fort som möjligt sätta in pengarna på vårt postgirokonto. Pg 48 64 65-8

Midnattsropet är en tidning med ett radikalt väckelsekristet budskap, som vårt land just nu behöver. Vill Du få en profetisk orientering om tidsläget just nu ifråga om skolan, lagstiftningen, missionssituationen, politiken eller ekonomin bör Du läsa Midnattsropet.

Jag vill prenumerera på Midnattsropet ☐ Helår 60:- ☐ Halvår 32:-

Namn:

Bostad:

Postnr, adr:

Tel:

Skicka kupongen till: Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm

SÄRLAREGN

— Maranatafolkets sångbok —

Pris: 25:- kr st (inkl. moms)

Format 90 x 143 mm

452 sånger

Sänd mig mot postförskott st Särlaregn à 25:- kr (inkl. moms) + porto.

Namn:

Bostad:

Postnr, adr:

Tel:

Orderadress: Box 344, 101 24 Stockholm, Tel. 08/235 230

LIVE-
inspelning
i stereo.

**Beställ
Konferenssången
från
GÄRDSHYTTANS
GÅRD på kassett**

Introduktionspris:
40:- kr st + porto

Sida A: UNDER HANS FÖRNERINGS-DAGAR — O, DET ÄR UNDERBART — HANS NAMN ÄR JESUS — KRISTUS ÄR HANS NAMN — JESU LILLA LAMM JAG ÄR — JAG VILL SJUNGA, KÄMPA OCH BÄRA KORSET

Sida B: VILKEN GUD VI HAR — OUR GOD REIGNS — HAN SÅG DEN SJUKES NÖD — DU MIN LOVSÅNG ÄR/DET ÄR SÅ UNDERBART DET NAMNET JESUS — PSALM 117 — INNANFÖR ELLER UTANFÖR

Sänd mig mot postförskott
.....st KB 116 à 40:- kr + porto

Namn:

Bostad:

Postnr:

Postadress:

Tel:

Box 12001, 700 12 Örebro
Tel. 019/23 43 18

NYTT

NYTT!

NYTT!

NYTT!

NYTT!

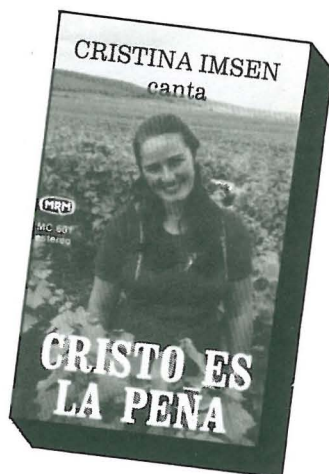
NYTT!

NYTT!

NYTT!

NYHET! PÅ SPANSKA

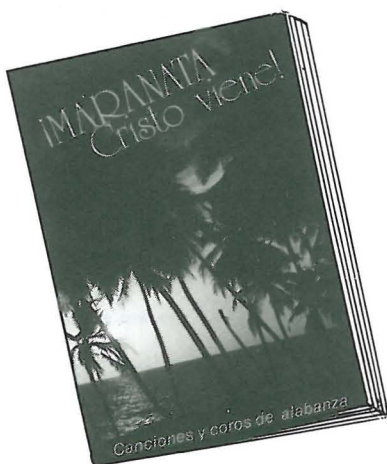

KASSETTBAND

Sida A: ISAAC Y REBECA / CRISTO, GRACIAS TE DOY / ALABARE / FUENTE DE PAZ / CRISTO ES LA PENA DE HOREB / A LA IGLESIA DE EFESO

Sida B: QUIERO CANTAR UNA LINDA CANCION / QUIEN PODRA APARTARNOS DE SU AMOR / NO SE POR QUE DE DIOS LA GRACIA / CANTO ALELUYA / UNOS BRAZOS HUMILDES / DIOS NO QUISO NUNCA QUE DUDEMOS / DE LA VIDA DE LOS APOSTOLES

Pris 50:- kr st.

SPANSK SÅGBOK

78 SÅNGER OCH KÖRER PÅ SPANSKA

Pris 18:- kr st.

FÖRBERED DIG!

Möt de nya lagförslagen med en samlad kunskap.

Ett förslag om ny diskrimineringslag kommer att läggas fram för riksdagen i vår.

Om den nya lagen går igenom kommer det bli innebär att det blir kriminellt att hävda bibelns syn på homosexualitet. Informera dig i TID om vad som håller på att ske i vårt svenska samhälle.

En viktig och aktuell bok

Rubriker ur boken:

- Gamla Testamentets syn på homosex.
- Nya Testamentets syn på homosex.
- Församlingen och homosexualiteten.

Denna bok ger kristna argument i den nu aktuella debatten.

Ca 200 sidor.

Pris kr. 65:-

NY UPPLAGA!

ARNE IMSEN skriver om HOMOSEXRÖRELSEN:

■ Verkligheten är ju den att den homosexuella rörelsen är farligare än knark för den mentala hälsan och sociala ordningen. Den är farligare än nazism för alla politiska processer och organ, och den är farligare än någon hedom för all moral och allt sant religiöst liv. Den är i allt vad den representerar asocial, amoralisk och antikristlig.

■ Riksdagens påstående att homosexuell samlevnad är en ur samhällets synpunkt fullt acceptabel form för samlevnad, vittnar om en inkompetens utan historiskt motstycke och ger auktorisation åt en process som slutar i kaotiska revolter och anarki. Den laglöshet som har riksdagen som sitt främsta språkrör konkretiseras snabbt i perversa handlingar och egocentrerade levnadsformer.

15:- kr. (inkl. moms)

LEVANDE BERÄTTELSE

10 röda vackert inbundna band, med bibelberättelser från Första Moseboken till Uppenbarelseboken.

Rikt illustrerad med färgbilder. En verkligt bra återberättelse av bibeln för barn.

Ordinare pris: 710:- kr per serie

VÅRT PRIS 595:- (inkl. moms)

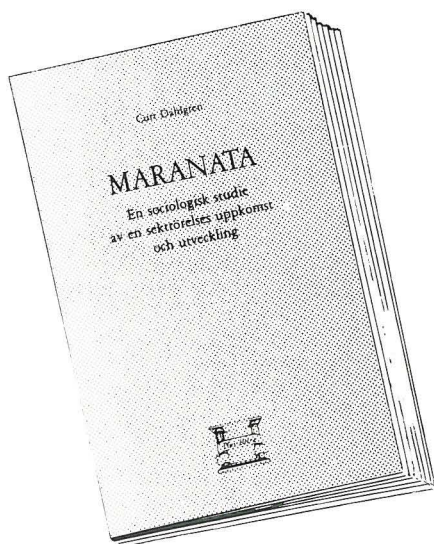
NY bok!

MARANATA

En sociologisk studie av
en sektörelses uppkomst
och utveckling av
CURT DAHLGREN.

256 sidor. Häftad.
Pris kr: 96:-

Maranatas uppkomst skildras mot
bakgrund av Pingströrelsen. På ett
enkelt och lättfattligt språk be-
skriver Dahlgren Maranatas ut-
veckling fram till 1981. Det är den
första grundliga undersökningen
av Maranata.

CHRISTINA IMSEN sjunger evangelium. Volym 4

ISAK OCH REBECKA

LP-skiva:
MRL 2117 Stereo

Sida A: ISAK OCH
REBECKA / JESUS,
TACKSAM JAG ÄR /
DET ÄR SKÖRDETID /
EN STRÖM AV LIV /
EFESUS / COME AND
FOLLOW

Sida B: VEM KAN
SKILJA DIG / MEN
ETT JAG VET / MAN-
NEN FRÅN GALLILEN
/ GUD HAR EJ BE-
STÄMT / JERUSALEM
/ DET KRIGET FÅR
ALDRIG STANNA

C:a pris kr. 50:- (inkl moms)

Finns på kassetband med beteckningen: KB 117

Pressens recensioner

"Ett föredömligt lugnt framförande karaktäri-
serar Christina Imsens sång. Musiken är också
njutbar — även för icke rockälskare."

Jönköpings-Posten

"Det är något personligt och öppet över hennes
sätt att tolka den andliga sången."

Smålands Dagblad

"Det är vackra meningsfyllda sånger, framförda
med en mjuk och behaglig röst till skönt ackom-
panjemang."

Blekinge Läns Tidning

"Hon är en underbar sångerska med färgstark
röst. Sångvalet är bra och texterna är evange-
listiskt starka."

Dagen

"Hon är utrustad med en engagerande och in-
nerlig röst. Det är en medryckande rytm i melo-
dierna. Man kan inte missa sig på den väckel-
ses grund på vilken Christina Imsen står."

Bergslagsposten

"Christina Imsen har en mjuk och innerlig röst.
En riktigt härlig skiva att lyssna till — för den
som älskar kristen sång och musik."

Smålands Folkblad

"Christina har en så vacker röst och sjunger
med så fin känsla för budskapet och den musi-
kaliska stilen. Man blir glad av att lyssna."

Göte Strandsjö i Hemmets Vän

Sänd mig mot postförskott

-st ISAK OCH REBECKA LP (MRL 2117) à 50:- kr.
-st ISAK OCH REBECKA kasset (KB 117) à 50:- kr.
-st CRISTO ES LA PENA kasset (MC 601) à 50:- kr.
-st MARANATA! CRISTO VIÈNE! Spansk sångbok à 18:- kr.
-st HOMOSEXUALITET o. KRISTEN TRO à 65:- kr.
-st LÅT DIG INTE LURAS à 15:- kr.
-st LEVANDE BERÄTTELSE (10 bokband) à 595:- kr.
-st MARANATA Doktorsavhandling à 96:- kr.

Namn:
Bostad:
Postnr/adr:
Tel...../.....

Orderadress:

Box 12001, 700 12 Örebro. Tel. 019 / 23 43 18

STOCKHOLM

Maranataförsamlingen, G:a Brog. 27, Stockholm
 Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Onsd 19.30 Väckelsemöte • Lörd 19.30 Bön • Sönd 11.00 Predikan, 19.00 Väckelsemöte (Se annonser i Dagens Nyheter)
 Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
 Postgiro: 44 10 05 - 6
 Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, Stockholms City, 88 MHz: Tisd 8.30 - 9.00 • Tors 8.30 - 9.00, 20.30 - 21.00 • Fred 20.30 - 21.00 • Lörd 22.30 - 23.00
 Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
 Telefon: 08 - 23 52 30
Radio Maranata, JÄRVA, 91,2 MHz: Tisd 8.30 - 9.00, 20.00 - 20.30 • Torsd 8.30 - 9.00 • Lörd 21.00 - 22.00
 Postadress: Flyttblocksvägen 14, 161 70 Bromma
Midnattsropet, Box 344, 101 24 Stockholm
 Postgiro: 48 64 65-8

GAMLA BRO, Gamla Brogatan 27, Stockholm
Gamla Bro servering, **Pilgrimshem** hotell
Studio för närradio
 Postadress: Box 344, 101 24 Stockholm
 Telefon: 08 - 23 52 30 (vx)
Pilgrimstryck: Holbergsg. 108, Box 3084, 161 03 Bromma
 Telefon: 08 - 37 49 00, 37 58 31

ÖREBRO

Maranataförsamlingen, Post- och besöksadress: Humlegården, Latorp, 710 15 VINTROSA
Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön på Humlegården • Sönd 11.00 på Humlegården, 18.00 Väckelsemöte (Annonser: Lörd. i Neri-kes Allehanda)
 Postgiro: 37 50 50 - 2
 Telefon: 019 - 964 72 el. 019 - 964 97
Lilla Bageriet, Kristinagatan 10, Örebro
 Telefon: 019 - 11 44 19

När? Var? Hur?

när jag kontakt med församlingar och grupper i landet. Här är en sammanställning av:

- **RADIO MARANATAS SÄNDNINGSTIDER**
- **MÖTESTIDER**
- **ÖVRIG VERKSAMHET**

OSLO

Post- och besöksadress: Nyhus, 2760 Brandbu, Norge.
 Telefon: 00947 - 60 311 99, 60 300 50

STÖD missionen i Dom. rep. och Tunisien
Pg 44 10 05-6

JÖNKÖPING

Post- och besöksadress: Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping, Villa Lübeck, Hjovägen, 566 03 Habo
 Telefon: 036 - 11 19 95 el. 462 18
Park Hotell, Kyrkogatan 6, 552 55 Jönköping
 Telefon: 036 - 11 19 95, 11 19 96

MALMÖ

Mötestider: Sönd 11.00 i Ekeby (I övrigt ring för information tel. 042 - 77 682, 76 888)
Besöksadress: Truedstorp S 28, 260 51 Ekeby
 Telefon: 042 - 77 682, 76 888
Postgiro: 58 32 01 - 9
Radio Maranata, 90,2 MHz:
 Telefon: 040 - 15 77 71
Bellevuebageriet, närbutik; Geijersg. 55, Malmö
 Telefon: 040 - 15 77 71

GÄRDSHYTTAN

(13 km söder om Askersund)

Mötestider: Tisd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30 Bön- och bibelstudium
Post- och besöksadress: Gärdshyttans Gärd, 696 02 Hammar
Postgiro: 43 29 81 - 9
 Telefon: 0583 - 707 00, 707 62 (kontoret)
Pilgrimshem, Gärdshyttans Gärd, 696 02 Hammar
 Telefon: 0583 - 707 00
Askersunds-Grillen
 Telefon: 0583 - 102 54

GÖTEBORG

Mötestider: Tisd 19.30 Bön • Torsd 19.30 Bibelstudium • Lörd 19.30, Sönd 15.00 Väckelsemöten
Adress: Warfingska Villan, Apotekargatan 17 413 19 Göteborg
 Telefon: 031 - 41 48 08
Postgiro: 41 43 63 - 2
Radio Maranata, 94,9 MHz
 Telefon: 031 - 41 48 08

LINKÖPING

Mötestider: Tisd. 20.30 Bibelstudium • Torsd. 19.30 Väckelsemöte • Lörd. 20.30 Bön
 (Annonser: Onsd. i Östgöta Correspondenten)
Post- och besöksadress: Jakobslundsgård 590 60 Ljungsbro
Postgiro: 97 21 85 - 3
 Telefon: 013 - 635 00

NYA KASSETTBAND

LOVSÅNG • FÖRKUNNELSE • VITTNESBÖRD • FÖRSAMLINGSSÅNG

KB 830101

Ulla Christensen o. Irene Dahlberg sjunger: **MÅ DE MINDRE LJUSEN LYSA/ "DEN SOM TAGER EMOT ETT BARN"** Arne Imsen talar. **DU ÄR ALL MIN GLÄDJEKÄLLA.** Arne Imsen sjunger.

KB 830102

Församlingssång: **DET ÄR JUBEL OCH FRÖJD I MIN SJÄL/ MIN KUNG OCH JAG/ JESUS BRYTER VARJE BOJA.**
 Viveca Jillker sjunger: **SÄLL ÄR DEN SOM HOPPAS UPPÅ HERREN.**
 Lennart Lind talar och sjunger: **SE DIG ALDRIG MER TILLBAKA.**

Kjell Hägerman talar.

Christina o. Per-Arne Imsen sjunger: **"JAG HAR OUTSÄGLIGT STOR OCH HIMMELSK GLÄDJE"**

Gertrud Karlsson och Bertil Quist vittnar.
 Elsy Söderberg sjunger: **EN LITEN STUND MED JESUS.**

Monica Andersson vittnar.
 Hans Brynte predikar.

KB 830103

Irene Dahlberg sjunger: **JESUS FÖR VÄRLDEN GIVIT SITT LIV.**
 Per-Arne Imsen predikar om lovsångens tjänst.
 Christina o. Per-Arne Imsen sjunger: **JAG HAR OUTSÄGLIGT STOR OCH HIMMELSK GLÄDJE.**

KB 830104

Vittnesbörd av Ulla Näsholm.
 Christina Imsen m.fl. sjunger: **LEV FÖR JESUS.**

Moussa Abna-Aissa talar och sjunger arabisk sång.

"JAG HAR MAT ATT ÄTA SOM NI INTE VET OM." Arne Imsen talar.

KB 830130

VÄSTERLANDET EXPLOATERAR, KOLONIALISERAR OCH MISSIONERAR.

Det är ingen vacker, men oerhört nyttig och väckande blick in i historien **ROBERT ERIKSSON** ger oss.

KB 830131

Församlingssång. Vittnesbörd av Bengt Lindroos, Gunhild Herstad, Bertil Fredriksson, Lennart Lind. Gunno Andersson predikar.

Box 12001
 700 12 Örebro
 Tel. 019/23 43 18

Sänd mig mot postförskott

- st KB 830101 á 30:-
- st KB 830102 á 30:-
- st KB 830103 á 30:-
- st KB 830104 á 30:-
- st KB 830130 á 30:-
- st KB 830131 á 30:-

Namn:

Bostad:

Postnr. adr:

Tel: /

Välkommen till

Påsk- och missionskonferens

31 mars
– 4 april

på Gamla Bro, G:la Brog. 27, Stockholm

Torsd. 19.30

Långfred. 11.00 15.00 o. 19.00

Påskaft. 16.00 o. 19.30

Påskd. o. Ann.d.påsk 11.00, 15.00 o. 19.00

**Direkt från Dominikanska Rep. med väckande
och aktuella rapporter.**

Arne Imsen

Per-Arne Imsen

Robert Eriksson

**Från Tunisien med färsk rapport kommer
Najib Elkhalfi och Folke Jacobsson.**

Övriga medverkande bl.a.

Gunno Andersson, Kjell Hägerman, Tage Johansson, Hans Brynte m.fl.

*För ytterligare information — vill du boka rum — ta kontakt med
Gamla Bro, receptionen, tel: 08/23 52 30*

Ett påskalamm med bittra örter

av Hans Lindelöw

□ I första Mosebokens tolfte kapitel talar Herren om för Israels barn hur de ska göra med påskalammet som de äter och vars blod de stryker på dörrposterna och det övre dörrträet. Det står bl.a: "Och man skall äta köttet samma natt; det skall vara stekt på eld, och man skall äta det med osyrat bröd jämte bittra örter".

Vi ser hur Herren räddar sitt folk Israel ut ifrån förtrycket och förnedringen i Egyptens land med underbara och stora kraftgärningar som en följd av att de hör Herrens röst och är lydiga. "Men den tid Israel barn hade bott i Egypten var fyrahundra trettio år. Just på den dagen, då de fyrahundra trettio åren voro förlidna, drogo alla Herrens härskaror ut ur Egyptens land". Det drabbade egyptierna som den värsta hemsökelse någonsin, tio svåra plågor varav den sista bestod i att alla förstfödda dog. Men Israels barn blev frälsta och kunde lova Herren:

"Och han slog allt förstfött i Egypten, kraftens förstling i Hams hyddor. Och han lät sitt folk bryta upp såsom en fårhjord och förde dem såsom en boskaps-hjord genom öknen. Han ledde dem säkert, så att de icke behövde frukta;.." Ps. 78:51-53.

En förutsättning för att detta kunde ske är alltså att de följde den förordning de fick beträffande påskalammet. Så vi förstår att det är mycket noga med föreskrifterna för hur man skall gå tillväga när det gäller detta påskalamm och den högtid som hör till därtill, och som kallas det osyrade brödets högtid.

När Jesus kom, sade Johannes döparen till folket: "Se Guds Lamm!" Och Jesus talade själv vid något tillfälle om att vårt förhållande till honom ska vara sådant att det är fråga om att äta hans kött. Jag tänkte ta fasta på detta så att vi får reda på vad föreskrifterna för påskalammet i Gamla Testamentet betyder för vårt mottagande av Jesus Kristus idag.

Och om vi ska tänka oss att vi ska äta Jesus Kristus som ett påskalamm så är alltså Bibeln inte främmande för den tan-

ken: "...ty vi hava ock ett påskalam, som är slaktat, nämligen Kristus."

1Kor. 5:7

Det står att vi ska äta lammet med osyrat bröd jämte bittra örter, och det är strängt förbjudet att äta något annat än det osyrade brödet, inget syrat får förekomma. Detta talar till mig om Jesu menlöshet inför omständigheterna. Han försöker inte krydda eller förändra omständigheterna, eller förändra den smak som redan finns där. Måltiden är given! Det är att han skall bli förrådd och förnekad av sina lärjungar, och korsfäst av romerska soldater. Och han säger inget annat, eller försöker ladda situationen med någon jäsningsprocess eller smak som inte Gud har förordnat. Han är trogen mot sin himmelske Fader och mot det profetiska ordet som de gamla profeterna har burit fram så att han blir för oss ett påskalam med bittra örter.

Vi ser hur han gick till väga när han sände Petrus och Johannes att reda till så att de kunde äta påskalammet. När de sedan lade sig till bords står de inte att han sände Petrus och Johannes att kolla eventuella flyktvägar ifrån Jerusalem. Det står inte att han såg till att inte Judas visste något om var måltiden hölls eller vart de skulle ta vägen efteråt. Nej, så här står det: "Och när stunden var inne, lade han sig till bords och apostlarna med honom. Och han sade till dem: — Jag har högeligen åstundat att äta detta påskalam med eder, förrän mitt lidande begynner; ty jag säger eder, att jag icke mer skall fira denna högtid, förrän den kommer till fullbordan i Guds rike."

Halleluja! Så uppenbarar han en fullkomlig förtröstan på Guds makt, som inte gör någonting likgiltigt. Men allting har sin givna plats i en måltid som vi alla är kallade att ta del av.

Låt oss inte vända oss ifrån denna måltid, ej heller de omständigheter där den bjudes oss! Låt oss acceptera Jesu Kristi menlöshet, och låt oss acceptera hans kors!

Då får vi också vara med när denna måltid kommer till sin fullbordan i Guds rike.